

СЦЕНА ЧЕТВЕРТА.

ГРАБЧО, ЛАЛКА, МАРІЯ, СТОИЛЪ,
ФРОСИНКА, КОЛЪО, КОМИСА-
РИНЪТЪ.

Грабчо.

Ахъ! проклѣта, злодѣйческа дъщеря! чадо недостойно за баща като мене! Така ли тя отхранихъ азъ? така ли тя научихъ? да ся влюбвашъ? и да ся влюбвашъ за единъ безчестенъ крадецъ, и да му давашъ думата си безъ одобреніето ми! но излѣганы ще излѣзете и единътъ и другата. (*Лалки*) Четыре голи и добръ сградены стѣны ще тя вардятъ за напредъ за да ся научишъ да живѣешъ. (*Стоилу*). А за твойта дързость, разбойниче, безстидниче, да-ще ми мене бѣсилото потребното удовлетвореніе.

Стоилъ.

Сждіята нѣма да сжди работата по ваш'та страсть, ще мя чуютъ поне и мене преди да мя обѣсятъ.

Грабчо.

Измамихъ ся та казахъ бѣсило. Ще тя изгоря, бре, живъ ще тя изгоря!

Лалка, колѣнопрекломно предъ баща си
Ахъ! тате, моля вы ся! бждете малко